

Gül'e Na't

Şu arzın ve semânın en yüce destanı, Gül...
Cenâb-ı Kibriyâ'nın âleme ihsanı, Gül...

"Rahmeten li'l-alemîn" sırrının mazhârı O,
Bezm-i Elest'te rûhun hem cân u canânı, Gül...

Râyihasın koklasa mest olur misk ü anber
Rengine âşık kılar lâl ile mercânı, Gül...

Kâinatın halıkı 'hulk-i hasen"sın demiş
İns ü cinnin melcei, cümlelerin hayranı, Gül...

Bîçâreler önünde kavuşur bin çâreye
Şefkatiyle kucaklar zâr ile giryânı, Gül...

Ellerinden tutup da şâh eder gedâ iken,
Çevresinde yetişmiş sünbül ü reyhanı, Gül...

Kerem edip açarsa gülizârın babını
Kulluğuna râm eder bir nice sultânı, Gül...

Dindirir gözyaşını, ebedî handân eder
Kalbine mihmân edip şu kalb-i viranı, Gül...

Ağyar eliyle gelmiş ol şifâyı neylesin,
Âşık-ı sâdıkların derdinin dermanı, Gül...

İsm-i pâki yazılmış bir nâme göndereydi
Cennet-i âlâ kılar karanlık zindanı, Gül...

Mahrem-i esrârına nice sırlar fısıldar
Ârif-i billâh eder câhil ü nâdânı, Gül...

Eşkiya baskınıyla her canı yağmalardı
Eğer kurtarmasaydı bîçare kervanı, Gül...

Bir ezeli ölçüdür bilir ârif olanlar
Mü'minin seffinesi, münkirin tufanı, Gül...

Badeler nûş eylesin o billur kâselerden
Yedi kat semâlarda melekler mihmânı, Gül...

Kâfiri inzâr edip korkutur zebâneyle
Mü'minlere muştular hûr ile gılmânı, Gül...

Bir tek işaretiyle iki şak oldu kamer
Apaçık mucizeyle gösterir burhânı, Gül...

Bazı kez firka tiyle nâr edip yandırsa da
Bir nazarla şâd eder bülbül-i nâlânı, Gül...

Ondan uzak durursa nice handân olurmuş,
Vuslatından men etse ağlatır handânı, Gül...

Tâ ezelden beridir hüsnüne hayran olan
Ahmed'in de gönlünün ravza-ı rıdvânı, Gül...

Ahmet EFE